

OKRESNÁ PROKURATÚRA KOŠICE I
Mojmírova 5, 041 47 Košice 1

Číslo: 4 Pv 313/12/8802-6
EEČ: 2-63-61-2017

Košice I 30.01.2017

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**
Trestný čin: prečin: úverový podvod podľa § 222 odsek 1 Trestného zákona
Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Košice I

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: úverový podvod podľa § 222 odsek 1 Trestného zákona
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

- v Košiciach na XXXXX v predajni XXXXX, a.s. v presne nezistenom čase dňa 23.08.2010 predstierajúc splnenie podmienok na poskytnutie pôžičky uzavrel so spoločnosťou XXXXX, so sídlom XXXXX, XXXXX, XXXXX Zmluvu o pôžičke č. 083688243 na spotrebný tovar v hodnote 343,90 Eur, a to tak že predložil nepravdivé potvrdenie o svojom príjme a zamestnaní u XXXXX – XXXXX, XXXXX okolie, pričom poskytnutú pôžičku riadne nesplácal, čím spoločnosť XXXXX, XXXXX uviedol do omylu v otázke poskytnutia a splácania úveru a spôsobil jej tak škodu vo výške 343,90 Eur,

- v Košiciach na Štúrovej ul. č.1 v predajni XXXXXXXXXX v presne nezistenom čase dňa 14.12.2010 predstierajúc splnenie podmienok na poskytnutie pôžičky uzavrel so spoločnosťou XXXXX, so sídlom XXXXX, XXXXX, XXXXX Zmluvu o pôžičke č. 123853297 na spotrebný tovar v hodnote 406,32 Eur, a to tak, že predložil nepravdivé potvrdenie o svojom príjme a zamestnaní u XXXXX – XXXXX, pričom poskytnutú pôžičku riadne nesplácal, čím spoločnosť XXXXX uviedol do omylu v otázke poskytnutia a splácania úveru a spôsobil jej tak škodu vo výške 406,32,

čím vyššie uvedenými skutkami spôsobil poškodenej spoločnosti celkovú škodu vo výške 750,22 Eur a následne v decembri 2014 boli tieto pohľadávky odpredané spoločnosti XXXXX

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ, odbor kriminálnej polície XXXXX zo dňa 23.05.2012, sp. zn. XXXXX bolo začaté trestné stíhanie a súčasne vznesené obvinenie XXXXX pre prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa dopustil tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Uznesením prokurátorky Okresnej prokuratúry XXXXX I zo dňa 20.07.2012, sp. zn. 4 Pv 313/12 - 6 bolo trestné stíhanie voči obvinenému XXXXX podľa § 216 ods. 1 písm. a, b, c / Trestného poriadku podmienene zastavené, podľa § 216 ods. 2 Trestného poriadku mu bola určená skúšobná doba v trvaní 45 (štyridsaťpäť) mesiacov a taktiež podľa § 216 ods. 3 Trestného poriadku mu bola určená povinnosť v priebehu skúšobnej doby uhradiť poškodenej spoločnosti XXXXX škodu vo výške 445,73 Eur, uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 03.08.2012.

Po uplynutí skúšobnej doby bolo uznesením prokurátora Okresnej prokuratúry XXXXX I zo dňa 29.11.2016 sp. zn. 4 Pv 313/12/8802 - 23 rozhodnuté o pokračovaní trestného stíhania podľa § 217 ods. 1 Trestného poriadku, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 10.12.2016.

Trestnosť predmetného trestného činu spáchaného obvineným XXXXX vyplynula v predchádzajúcom období z vykonaného dokazovania, najmä zo Zmluvy o pôžičke č. 083688243 a č. 123853297, splátkového kalendára, potvrdenia zamestnávateľa a z výsluchu splnomocneného zástupcu poškodeného - spoločnosti XXXXX

Preskúmaním vyšetrovacieho spisu po vydaní uznesenia o pokračovaní trestného stíhania predovšetkým z výsluchu zástupcu poškodeného XXXXX však bolo preukázané, že skutková podstata prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods.1 Trestného zákona nebola naplnená.

Svedok - poškodený XXXXX za spoločnosť XXXXX. vo svojej výpovedi uviedla, že dňa 23.08.2010 a dňa 14.12.2010 bola s obvineným uzatvorená Zmluva o pôžičke č. 083688243 a 123853297 s úverovým rámcom v celkovej výške 750,22 Eur na nákup tovaru, ktorú sa zaviazal splatiť v pravidelných mesačných splátkach, pričom uhradil len sumu vo výške 253,10 Eur. Pri uzatváraní zmlúv obvinený uviedol, že pracuje u zamestnávateľa XXXXX - XXXXX a neskôr bolo zistené u zamestnávateľa, že vo vyššie uvedenej spoločnosti nepracuje.

Ďalej bolo zistené, že obvinený XXXXX pri uzatváraní Zmluvy o pôžičke s úverovým rámcom uviedol zamestnávateľa bez predloženia osobitného potvrdenia o jeho pracovnom pomere, o výške jeho príjmu, pričom Zmluva o pôžičke neobsahuje tieto údaje (potvrdenie o príjme, potvrdenie o príjme manželky, doklad o zaplatení SIPO, výpis z účtu, výpis z ŽR alebo OR a iné). Údaj o zamestnávateľovi

uviedol obvinený len ústne pri uzatváraní zmluvy a poškodená spoločnosť si tento údaj žiadnym spôsobom neoverovala.

U trestného činu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona je základom úverový vzťah medzi veriteľom a dlžníkom. Pravidlá tohto vzťahu a povinnosti zmluvných strán sú jednak dané samotnou podstatou takého vzťahu a jednak zákonnou úpravou.

Podstatou úverového vzťahu je poskytnutie peňažných prostriedkov veriteľom dlžníkovi s určením úroku, ktorý je dlžník povinný v zmysle uzavretej zmluvy veriteľovi zaplatiť. Už z povahy veci vyplýva, že veriteľ sa má pri uzatváraní zmluvy správať tak, aby zisk, ktorý predpokladá na základe zmluvy dosiahol, čoho prvotným predpokladom je, že dlžník je spôsobilý peniaze spolu s úrokom vrátiť. Ak veriteľ nezisťuje majetkové pomery uvedené dlžníkom relevantným spôsobom, nemožno hovoriť o uvedení do omylu, pretože takéto konanie nie je spôsobilé uviesť veriteľa do omylu.

Povinnosť veriteľa riadne zisťovať majetkové pomery dlžníka pri spotrebných úveroch je konkrétne uvedená v ustanoveniach zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch) veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver (v danom prípade pôžička s úverovým rámcom); tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

Podľa § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

Takáto zákonná úprava je odzrkadlením smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23 apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení

smernice Rady 87/102/EHS (ďalej len smernica).

Z článku 8 ods. 1 smernice vyplýva, že veriteľ je pred uzavretím zmluvy o úvere povinný posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné, od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy.

Súdny dvor ES rozsudkom z 18. decembra 2014 vo veci C-449/13 poskytol výklad k jednotlivým článkom vyššie uvedenej smernice.

V bode 37 rozsudku Súdny dvor ES uvádza, že veriteľ musí po prvé v každom prípade a vzhľadom na osobitné okolnosti prípadu posúdiť, či sú uvedené informácie primerané a dostatočné na ohodnotenie úverovej bonity spotrebiteľa. V tejto súvislosti sa môže dostatočný charakter uvedených informácií líšiť vzhľadom na okolnosti uzatvorenia zmluvy o úvere, osobnú situáciu spotrebiteľa a výšku úveru. Toto ohodnotenie sa môže uskutočniť prostredníctvom dokumentov preukazujúcich finančnú situáciu spotrebiteľa, ale nemožno vylúčiť, že veriteľ zohľadní aj staršie informácie o finančnej situácii záujemcu o úver, ktorými môže disponovať. Obyčajné nepodložené vyhlásenia spotrebiteľa však nemôžu byť samy o sebe dostatočné, ak k nim nie sú pripojené dôkazy.

Z uvedeného vyplýva, že ku jednoduchým vyhlásenia dlžníka o jeho finančnej situácii sa jednoznačne vyžaduje preukázanie týchto konkrétnymi dôkazmi, pričom ich zabezpečenie a posúdenie jednoznačne zaťažuje veriteľa. Na základe preštudovania spisu som zistil, že veriteľ skutočne nepostupoval ani v zmysle vyššie uvedených ustanovení citovaného zákona, ani základných štandardov pre takýto typ zmluvného vzťahu. Vyššie citovaný zákon súčasne poskytuje aj sankciu pri takomto postupe veriteľa. Výsledkom takého konania je skutočnosť, že pôžička s úverovým rámcom úver sa stáva bezúročným a bez poplatkov. Je teda zrejmé, že ochranu takému konania neposkytujú ani predpisy v oblasti civilného práva.

Vzhľadom na uvedené je nevyhnutné poukázať na skutočnosť, že v uvedenom prípade sa javí zrejma absencia objektívnej stránky trestného činu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona.

Veriteľ nijakým hodnoverným spôsobom nepreveroval, ale ani nepožadoval od žiadateľa o pôžičku s rámcovým úverom preukázať výšku svojho príjmu v čase bezprostredne predchádzajúcom podpisu úverovej zmluvy.

Podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona kto vyláka od iného úver alebo zabezpečenie úveru tým, že ho uvedie do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru alebo na splácanie úveru, a tak mu spôsobí malú škodu, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

V rámci objektívnej stránky sa u uvedeného trestného činu vyžaduje uvedenia do omylu, pričom za predpokladu, že pri uzatváraní zmluvy o úvere nie je bonita dlžníka nijako preverovaná, ako tomu bolo v uvedenom prípade, je takéto konanie nespôsobilé uvedenia do omylu. Uvedený názor zastávam najmä z dôvodu, že dlžník nevykoná nijaké konkrétne konanie, ktoré by mohlo veriteľa viesť do omylu v otázke solventnosti dlžníka. Konanie dlžníka tak bolo vykonané nespôsobilým predmetom

a navyše veriteľ flagrantne porušil zákonné povinnosti pri uzatváraní zmluvy o úvere. Ak by sa správal spôsobom konformným s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami, nemohol by byť uvedený do omylu v otázke splnenia podmienok na poskytnutie úveru.

Na základe uvedeného je možné prijať záver o tom, že dlžník nijakým spôsobom nedeklaroval svoje tvrdenia o majetkových pomeroch spôsobom umožňujúcim uvedenie veriteľa do omylu.

Podľa § 215 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak nie je skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Vzhľadom na zrejmé nenaplnenie skutkovej podstaty trestného činu úverového podvodu som rozhodol spôsobom uvedeným vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

Mgr. Jozef Stanko
prokurátor